

षभाभवति यथोक्तं भगवता यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते हत्वापि सङ्गो लोकानहंति न निबध्यत इति ॥६८॥ प्राणिकर्मानुरोधात्सदसद्वाफलं ददत् ईश्वरस्तत्प्रयुक्ता अन्येन वैषम्यादिभाजो भवन्तीत्याह अथेत्यादिना धर्मस्यार्थः फलं तत्र विषये सर्वस्य कर्तुः परवशात्वाद्धर्मवद्दमोपि किं फले ददाति न चेति संशये च्छेत्तव्ये अत्र वीत्कालः ॥६९॥

तस्माद्भौकालवशावावां निर्दिष्टकारिणो ॥ नावां दोषेण गंतव्यौ त्वया लुब्धककहिं चित् ॥६८॥ श्रीष्मदवाच अथोपगम्य कालस्तस्मिन् धर्मार्थसंशये ॥ अत्र वीत्यन्तगं मृत्युं लुब्धं चार्जनं केतथा ॥६९॥ काल उवाच न ह्यहं नाप्ययं मृत्युर्न यं लुब्धकपन्नगः ॥ किल्बिषाजंतु मरणं वयं हि प्रयोजकाः ॥७०॥ अकरोद्यदयं कर्म तन्नोर्जनं कचोदके ॥ विनाशहेतुर्न न्योस्य वध्यते यं स्वकर्मणा ॥७१॥ यदनेन कृतं कर्म तेनायं निधनं गतः ॥ विनाशहेतुः कर्मस्य सर्वकर्मवशावयं ॥७२॥ कर्मदायादवा लोकाः कर्मसंबंधलक्षणः ॥ कर्माणि चोदयन्तीह यथान्योन्यं तथा वयं ॥७३॥ यथामृत्तिं डतः कर्ता कुरुते यद्यदिच्छति ॥ एवमात्मकृतं कर्म मानवः प्रतिपद्यते ॥७४॥ यथाच्छाया तपो नित्यं सखंबद्धो निरंतरं ॥ तथा कर्म च कर्ता च संबद्धावात्मकर्मभिः ॥७५॥ एवं नाहं न वै मृत्युर्न सर्पान तथा भवान् ॥ न चेयं ब्राम्हणी दृष्टा शिशुरेवात्र कारणं ॥७६॥ तस्मिन् तथा ब्रवाणे तु ब्राम्हणी गौतमी नृप ॥ स्वकर्मप्रत्यया लोकांश्चार्जनं कमब्रवीत् ॥७७॥ गौतम्युवाच नैव कालो न भजगो न मृत्युः रिह कारणं ॥ स्वकर्मभिरयं बालः कालेन निधनं गतः ॥७८॥ मया च तत्कृतं कर्म येनायं मे मृतः सतः ॥ या तु कालस्तथा मृत्युर्मुंचार्जनं कपन्नगं ॥७९॥ श्रीष्म उवाच ततो यथागतं जग्मुर्मृत्युः कालोऽथ पन्नगः ॥ अभूद्विशोको र्जनको विशोका चैव गौतमी ॥८०॥ एतच्छ्रुत्वा शमंगच्छुमाभूः शोकपरं नृप ॥ स्वकर्मप्रत्यया लोकांस्सर्वं गच्छंति वै नृप ॥८१॥ नैव त्वया कृतं कर्म नापि दुर्याधनेन वै ॥ काले नैतत्कृतं विद्धि निहतायेन पार्थिवाः ॥८२॥ वैशंपायन उवाच इत्येतद्च नं श्रुत्वा बभूव विगतज्वरः ॥ युधिष्ठिरो महातेजाः पप्रच्छेदं च धर्मवित् ॥८३॥ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि अनुशासनप० दानधर्मगौतमी लुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥१॥ ॥३॥

संगानास्मा कमित्याशयवानाह नहीति ॥७०॥ ७१ ॥७२॥ कर्मवदायादः पुत्रवन्तारकेतहान् कर्मसंबंधः कर्मफलयोगः तदेवलक्षणं पुण्यपापवन्ताज्ञापकं यस्य तथा ॥७३॥ ७४ ॥७५॥ ७६॥ कर्मवप्रत्ययः कारणं येषां तान् लोकान् स्वर्गान् कादीन् ॥७७॥ ७८॥ तत्कर्म पुत्रशोकप्रदं ॥७९॥ ८०॥ आख्यायिकाफलमाह द्वाभ्यां एतदिति ॥८१॥ ८२॥ ८३॥ इत्यानुशासन० नैल० भारतभाव० प्रथमोऽध्यायः ॥१॥ ॥३॥